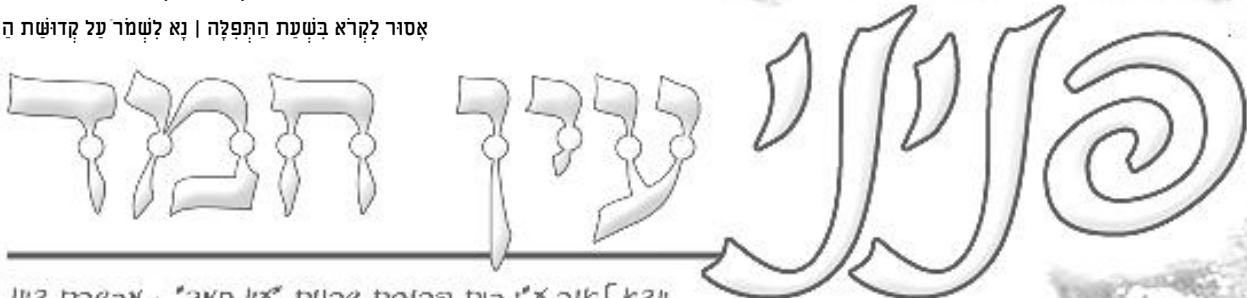

פְּרֻשַׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חאג" - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשַׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי- אַמְבַּטִּיה רֹתַחַת

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוית
 משפ' שטרית דביר בן גלי רחל
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב
 נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
 יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
 שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
 י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
 עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
 נתנאל בן גינה אילן בן ג'וליאט
 אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
 שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
 אנהל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
 שושנה שירה בת סילביה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 דגנית בת שושנה נעמה בת יפה
 דניאל בן שרה ואושית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
 סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
 אורן בן אסתר דינה בת מזל
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 תמר פורטונה בת מיסה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כריה
 יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
 עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
 רינת רחל בת עפרה יצחק בן פיניה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 הבה בת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

"ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן" (שמות מ, לה)

שהיה אסור לעשות כך, וממילא נחשב הדבר, כאילו לא היה יכול להיכנס אל הקודש.

אנחנו מוצאים רעיון דומה בפסוק הבא: "ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום, לא אוכל עוד לצאת ולבוא, וה' אמר אלי לא תעבר את היַרְדֵּן הַזֶּה (דברים לא, ב)."

ולכאורה, משה מעיד על עצמו, שאינו יכול עוד לצאת ולבוא- הרי יש פסוק מפורש שבו כתוב להפך: "ומשה בן מאה ועשרים שנה בָּמָתוֹ, לֹא כִהְתָה עֵינָו וְלֹא נָס לַחַה (דברים לד, ז)?"

לכאורה משה רבינו היה בשיא כוחו, ומדוע אמר, שאינו יכול עוד לצאת ולבוא בפני העדה?

בגלל קושי זה, רש"י מפרש - "לא אוכל עוד לצאת ולבוא- יכול שתש כוחו? תלמוד לומר: לֹא כִהְתָה עֵינָו וְלֹא נָס לַחַה". אלא מהו: "לא אוכל", איני רשאי, שניטלה ממני הרשות וניתנה ליהושע."

שוב אנחנו רואים אותו רעיון יסודי, כאשר הקב"ה אוסר לעשות דבר מסוים, הרי שיש להתייחס לכך, כאילו איננו יכולים בפועל לעשות זאת, מכיוון שפשוט לא ניתן לעבור על דברי הבורא יתברך!

ומכאן צריכים אנו ללמוד יסוד עצום, שכאשר התורה אוסרת עלינו לעשות דברים מסויימים, עלינו לחוש, כאילו הדבר בלתי אפשרי לחלוטין, בדיוק כפי שלא ניתן להיכנס לתוך האש או לתוך אמבטיה רותחת!

בברכת שבת שלום
 הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
 חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

כאשר אנו לומדים את הפסוק, מתעוררת השאלה הבאה: כיצד ייתכן שמשה רבינו לא יכול היה לבוא אל אוהל מועד בגלל הענן ששכן עליו?

הלא משה רבינו כבר נכנס פעם אל הענן, כמו שכתוב בתורה: "ויבא משה בתוך הענן ויעל אל הָהָר, וַיְהִי מִשָּׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה (שמות כד, יח)".

אם כן מדוע שונה הענן ההוא מהענן, אשר שכן עתה על אוהל מועד ובגללו לא יכול משה רבינו לבוא אל האוהל?

ניתן להסביר זאת על פי דברי רש"י על הפסוק: "לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ויתרשך ויצהרך (דברים יב, יז)". ופירש רש"י הקדוש: "לא תוכל- רבי יהושע בן קרחה אומר: יכול אתה- אבל אינך רשאי".

רש"י מבאר לנו שהביטוי "לא תוכל" אין הכוונה תמיד חוסר יכולת פיזית, אלא לפעמים המשמעות היא: חוסר רשות.

כלומר, למרות שאפשר לעשות את הדבר באופן טכני - אין זה רצון ה' ולכן אסור לעשותו.

לפי זה, הסבר הפסוק הוא כך: משה רבינו בכוח קדושתו וטהרתו ולפי מדרגתו העצומה יכל להיכנס אל אוהל מועד למרות ששכן עליו הענן, בדיוק כפי שהוא נכנס אל הענן ששכן על הר סיני בקבלת התורה.

אולם, מכיוון שלא ניתנה למשה רבינו רשות בצורה מפורשת להכנס אל תוך הענן - הרי

10/03/2018		כ"ג אדר תשע"ח	
פרשת ויקהל-פקודי הפטרה: "ויהי דבר"- יחזקאל ל"ו			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
19:01	18:20	17:08	י"ב
18:58	18:18	17:25	ת"א
18:59	18:19	17:26	זריפה
19:00	18:20	17:27	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות אינתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר- חלק ד'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

אלו בעיות עלולות להיות בשימוש בתנור דו-תאי?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

בתנורים 'דו תאים' יש חששות רבים להעברת אדים או אוכל ממש מתא לתא, או למקום המפגש של התאים. מבחינה הלכתית זו בעיה גם אם שני התאים לא פועלים בו זמנית. וגם אם יש בתנור איטום מושלם בין תא לתא וכו', מצוי שלאחר מספר שנים הגומיות האוטומות את התאים נשחקות והן אינן אוטומות כראוי, כך שחשש המכשול חוזר וניעור. לפיכך מומלץ לרכוש תנור חד-תאי, ואם יש צורך ניתן לרכוש תנור נפרד קטן- לבשרי או לחלבי. **מקורות:** שו"ת להורות נתן ח"א (סימן לג, לד).

אדם שקנה תנור עם שני תאים נפרדים, מותר לייחד תא אחד לחלב ואת התא השני לבשר. וטוב שהתא החלבי יהיה למטה. **הערה:** מכיוון שבדרך כלל לחלבי אין הרבה אדים.

כאשר אפו בתא העליון מאכל חלבי, ובזמן האפייה היו תבניות בשריות בתא התחתון, המאכל מותר. **מקורות:** רמ"א (יו"ד סימן צב ס"ח).

אפיית בשר וחלב באותה העת בתנור בעל שני תאים, מותרת אם אין חיבור יציקתי בין שני התאים, כלומר שכל תא עשוי מפח נפרד, וגם בנוי בצורה שאין האדים יכולים לעבור מתא אחד לתא השני. **הערה:** כמעט לכל התנורים המצויים היום בשוק יש הפרדה טובה. אולם הגר"ש וואזנר כתב לכתחילה להחמיר גם בכהאי גוונא.

כאשר בתנור יש שני תאים ותא חם בגלל החום שיש בתא השני, אין בזה שום חשש, כיוון שחום לבד אינו אוסר אם אין מעבר אדים.

הַיְהוּה דָּן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוֹת

להלן סיפור, המעובד מתוך 'יחי ראובן', ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות. מעשה שהיה לפני מספר שנים. בוקר אחד, בבית-הכנסת 'לדרמן' היו שני מניינים בהנף החמה - מניין אחד התקיים בבית המדרש, ואילו המניין השני התקיים בחדר הסמוך ב'בית שני' (אחד המתפללים היה לו 'חיוב' ולכן הסכימו חלק מהמתפללים לעשות מניין שני, כדי שיוכל להיות חזן).

ב'בית שני' היה מניין מצומצם של עשרה אנשים. לאחר סיום תפילת העמידה בלחש רצה החזן להתחיל בחזרת הש"ץ. אולם אחד מהמתפללים הבחין, כי אין מניין. הוא מנה את המתפללים בעזרת הפסוק 'הושיעה את עמך' וגילה, שאכן הוא לא טעה - אחד מהמתפללים נעלם.

האנשים חיפשו את אותו אדם שנעחם מהתפילה. הם הסתכלו בחוץ, וראו אותו בחצר בית הכנסת. הם פנו אליו ואמרו: "היכנס, אתה עשירי. אי אפשר להתחיל את חזרת הש"ץ בלעדריך". אולם, לתדהמתם הוא ענה: "לא" - "מדוע אינך נכנס?". הם שאלו. "אני צריך אוויר". "בפנים יש מאוורר", ניסו לשכנע אותו. "לא, לא, אני צריך את האוויר של החוץ". "מחכים לך...". - "אני לא נכנס". בסופו של דבר נאלצו להביא מתפלל אחר מהמניין, שהתקיים בבית-המדרש. מדובר באדם בריא לחלוטין. בריא אולם. ג'לובט, גיבור ממש. ופתאום אין לו אוויר...

"הסתכלתי עליו בתמיהה", אמר אחד המתפללים, "אבל מה אפשר לעשות, הוא מסרב להיכנס. לא הייתה ברירה, וקראו ליהודי אחר במקומו. אחרי התפילה הוא ביקש, שיקראו לאשתו, כי אינו חש בטוב, אין לו אוויר, ויש לו לחצים. מה היה סוף המעשה? **בצהריים הוא כבר לא היה בין החיים.** הוא הובל לבית הרפואה עם התקף לב קשה ל"ע". היעלה על הדעת? אדם הנראה בריא אומר, שאין לו אוויר ובסוף מתברר שלקה בליבו?! כן! אם הוא אומר, שאין לו אוויר - חייבים לדונו לכף זכות!

עֲזָרָה לְזוֹלָת

עד כמה רבותינו ביקשו לעזור לזולת - זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא: אחד מאנשי שלומו של הרה"ק רבי שניאור זלמן מלאדי 'בעל התניא' זיע"א היה מלמד תינוקות של בית רבן, והיו לו חמש בנות, פעם שאל אותו הרבי: "למה אינך מחתן את בנותיך?". השיב המלמד: "אף אחד אינו רוצה להשתדך עימי בגלל שאני עמי". בעל התניא הפתיע אותו ואמר: "אני אשתדך עימך, ואזי אנשים רבים, ירצו אף הם להשתדך עימל, מכיוון שתהיה המחותן של הרבי". אמר ועשה, ובנו הרה"ק רבי דוב- בער שלימים מילא את מקום אביו והיה לאדמו"ר האמצעי מליובאוויטש התחתן עם הבת הגדולה של המלמד.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 קתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	680 גיליון	פרשת ויקהל-פקודי כ"ג אדר תשע"ה פניני עין חמד

המקובל הגאון הרב אברהם גרשון אשכנזי זצ"ל מקיטוב- נולד בשנת ה'תנ"ו (1695) בעיר בראדי. נצר למשפחת רבנים גאונים וצדיקים. גיסו של הבעל שם-טוב הקדוש. כבר בילדותו נודע בשקדנותו. גאון בנגלה ובנסתר. רבינו היה בין חכמי ה'קלויז' שבו למדו בקדושה ובטהרה, וביניהם היו הגאונים ר' חיים צאנזר, ר' משה מאוסטראה (בעל ה'ערוגת הבושם'), ר' משה מקיטוב ואף מונה לשמש כשליח ציבור והתפלל על פי כוונות רבינו האריז"ל.

בהמשך מונה לראב"ד באחד מארבעת בתי הדין בעיר בראד עימו שימשו ר' יחזקאל לנדאו (ה'נודע ביהודה'), ר' מאיר מרגליות (בעל ה'מאיר נתיבים'). עלה לארץ ישראל בהתחלה גר בחברון ולאחר מכן עבר לתקופה קצרה לצפת ולבסוף עבר להתגורר בירושלים, מיד בבואו לירושלים פנו אליו חכמי הספרדים וביקשו למנותו כרבה של ירושלים. למד בישיבת הנסתרים של 'אור החיים' הקדוש. (שנת העליה אינה ידועה ויש אומרים שהייתה שנת ה'תק"ז-1747 אולם רבינו 'אור החיים הקדוש' נפטר בשנת ה'תק"ג 1743).

הרבה בסיגופים ותעניות. התענה 20 פעמים משבת לשבת. כשאמר קינות מול הכותל המערבי, התעלף מספר פעמים מרוב מרירות, עד שבקושי הצליחו להקימו מעלפונו.

לאחר ששהה זמן מה בארץ ישראל חזר לבראדי. בשנת ה'תקי"ג (1753) עלה שוב לארץ (ישנה דעה האומרת שרבינו עלה רק פעם אחת לארץ) והיה אחד מחכמי קהילת 'בית אל', וגם שם נעשה לשליח ציבור על פי כוונות האריז"ל בהמלצת המקובל האלוקי הרה"ק הרש"ש זיע"א ראש הישיבה. נפטר ב-כ"ה אדר א' ה'תקכ"א (1761). חי כ-66 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. בנו, ר' חיים אהרן מילא את מקומו כראש העדה האשכנזית בארץ.

אביו: ר' אפרים (שימש כדיין בעיר בראדי). **אשתו:** מרת בלומה. **בניו:** ר' משה, ר' יצחק, ר' חיים אהרון, ר' אפרים, ר' יהודה לייב, ר' יקר. **בתו:** מרת אסתר (נישאה לר' מרדכי רובין - רבה של חברון). **מרבתינו:** ר' חיים בן עטר ('אור החיים' הקדוש), ר' שלום שרעבי ('הרש"ש' הקדוש).

בעיר בראד שבו גר רבינו יצא שם רע על אישה אחת. רב העיר הגאון רבי יעקב יוקל חקר ודרש לעומק את העניין ומצא ל"ע שיש בחשדות אמת. אבי האישה ובעלה סירבו לקבל את דברי רב העיר והלכו ל'ערכאות' (בית משפט ששופט לפי חוקים של גויים) והתלוננו על רב העיר שמוציא שם רע.

בית המשפט פסק שהרב שהוציא על האישה שם רע ישלם מאה אדומים זהב קנס או שיקבל מאה מלקות ברבים. שלוש הרבנים- רבי אברהם גרשון, ה'נודע ביהודה' וה'מאיר נתיבים', רגזו מאוד על התנהגותם החצופה של האישה וקרוביה, הם התאזרו בגבורה והכריזו בבית הוועד, שהאישה הזאת עושה מעשים שלא יעשו, והתורה הקדושה לא תהא מוחלפת חלילה בדיני ערכאות.

דברי הרבנים התפרסמו ושלושתם נתפסו ונאסרו. הרה"ג רבי יחזקאל לנדאו (ה'נודע ביהודה') שילם את הקנס בסך מאה אדומים (שהיה סכום עצום באותם הימים). ה'מאיר נתיבים' (שלא היה לו לשלם) קיבל מאה מלקות ברבים, ורבי אברהם גרשון כשעמד בשורה לקבל המלקות פתאום הגיע אליו גוי ותפסו בידו, וברח עמו עד לעיר מז'יבוז' מקום מושב גיסו רבינו 'אור שבעת הימים' הבעש"ט הקדוש. הבעש"ט קידם את פניו ואמר לו: "אלוהי הנביא בדמות גוי עמד לימינך להצילך. בזכות קידוש שם שמים שעשו הרבנים יצאה בת קול ופסקה שיעלו לגדולה. ה'נודע ביהודה' יעלה ויהיה רבה של העיר פראג. ה'מאיר נתיבים' יהיה רבה של העיר לבוב. ורבי אברהם גרשון יהיה מרא דארעא דישראל, מקום אשר איותה נפשו לקבוע דירתו שם".

פעם אחת גזר הרש"ש, תענית בגלל הבצורת וציווה שיתכנסו כולם בבית כנסת אחד להתפלל בחבורה. הרש"ש ביקש מרבינו להיות שליח ציבור ולהתפלל לפני התיבה. המנהג בירושלים היה שמי שמתפלל לפני התיבה היה צריך לומר דברי כיבושין. רבינו התכונן לדרשה אבל באשמורת הבוקר גרוננו ניחר. רבינו ביקש מבנו ר' לייב להודיע לרש"ש כי אינו יכול לעבור לפני התיבה. ולכן מקובל אחר התפלל לפני התיבה. באמצע 'שירת הים' חזר קולו של רבינו והרש"ש ביקש ממנו להתפלל את תפילת העמידה ולומר סליחות. מיד לאחר שהחל לומר סליחות סירב להמשיך וחזר למקומו. שאל אותו הרש"ש מדוע הוא מסרב להמשיך להיות שליח ציבור ורבינו הסביר כי ראה שתפילתו שגורה בפיו וידע שתיכף ומיד ירדו גשמים וחשש שישבחו אותו הסובבים שתפילתו עושה פרי וחלילה עלול הוא ליפול במידת הגאווה ולכן העדיף לחזור למקומו ולא להמשיך שליח ציבור. אדם אחר אמר במקומו את הסליחות ואכן כפי שחש רבינו התפילות התקבלו וירדו גשמים במשך שלושה ימים רצופים!

שגר בעיר בראדי נודע ברבים גדלותו. בליל חג הסוכות ירדו גשמים וכל היהודים לא יכלו לקיים מצוות סוכה כהלכתה. אולם בסוכתו לא ירדו הגשמים, וישבו אחד מגאוני העיר ובנו שראו את הדבר לעגו עליו ודיברו בו סרה, ולמחרת אמר להם: "מי התיר לכם לדבר לשון הרע בליל סוכות?". כאשר שאלו אותו: "מהיכן אתה יודע מה שדיברנו?", ענה להם: "המלאך הרע שנוצר מפעולתכם הוא אשר הגיע והודיעני כדי שאוכיח אתכם שלא תשובו לכסלה עוד".

רבינו היה פעם בשבת קודש בטבריה יחד עם הרה"ק ר' נחמן מהורדנאק זי"ע ור' אלעזר רוקח עד שעה מאוחרת בלילה. השמן שבנר נגמר והוא התחיל להיכבות. אמר רבי גרשון בתמיהה: "מה הוא זאת?!". והתחיל לדלוק כהוגן ודלק כל הלילה וכל יום השבת עד למוצאי שבת, ואז אמר ר' גרשון: "די", וכבה הנר.

"אני מצטער", אמר הרב אדלשטיין, "אבל אם איזה בחור נפגע ממך, אין פתרון אחר, אלא רק לחפש אותו ולבקש ממנו סליחה, רק אז יסור הקטרוג ותבוא הישועה, לכן חישובי היטב, האם מישהו נפגע ממך".

הבחורה חזרה לביתה, כשהיא מנסה להיזכר בכל הבחורים איתם היא נפגשה בעשר השנים האחרונות, וכיצד הייתה הפרידה מכל אחד.

היא חשבה וחשבה, עד שלאחר כמה ימים היא נזכרה - אכן היה איזה בחור איתו נפגשה בראשית דרכה, כשהייתה בתחילת שנת העשרים לחייה, וחוששת, כי דחתה את המשך הפגישות איתו בצורה לא יפה ולא מוסכמת על שני הצדדים ולא ביקשה סליחה.

היא התחילה מיד לחפש אחריו להשיג פרטים עליו, אך מהר מאוד היא נדהמה לגלות, שלאחר שהם סיימו את הקשר לפני כעשר שנים והיא דחתה את ההצעה, פגש הבחור בבחורה אחרת, שאיתה התחתן והקים בית, והם זכו לשישה ילדים בעשר שנים האחרונות. אלא, שממש לפני תקופה קצרה נפטר הבחור בפתאומיות, כשהוא צעיר לימים, קרוב לגיל שלושים, והוא קבור בצפת.

היא רצה אל הרב אדלשטיין כשהיא זועקת בבכי ובבהלה: "כבוד הרב, אכן נזכרתי בבחור, שפגעתי בו, אך לאחר בירורים גיליתי, שהוא נפטר לאחרונה, וקבור בצפת, ומה עליי לעשות? כיצד אוכל לבקש ממנו סליחה?". מיד כשהרב שמע זאת, אמר לה: "לכי לקבר שלו בצפת ותבקשי ממנו מחילה על קברו".

הבחורה נבהלה מהרעיון, אך הסכימה לעשות זאת בתקווה לישועה. היא יצאה מיד אל העיר צפת, ועשתה את דרכה אל בית הקברות. היא מצאה את המצבה של הבחור וביקשה ממנו בדמעות ובבכי, שימחל לה על כך שהורידה את ההצעה בצורה לא יפה וגרמה לו עוגמת נפש, והיא מבקשת שיתפלל לפני ה' שתמצא את זיווגה.

מסיים הרב אנגל את סיפור המעשה ואומר: והבלתי ייאמן אירע- באותו חודש הבחורה התארכה ומצאה את בן זוגה בקלות רבה, ללא בעיות או מניעות. הכל זרם והיא זכתה לבנות את ביתה כשהיא בגיל שלושים".

עד כמה עלינו להיזהר, לבל נפגע באף אדם. כבר אמרו רבותינו בפרקי אבות: דע מה למעלה ממך" (פרק ב משנה א). ודרשו - "דע מה למעלה?" אם אתה רוצה לדעת, מה גזרו עליך בשמים- "ממך"- כלומר ממעשיך. כל אחד מאיתנו הוא זה שגוזר על עצמו, כיצד חייו יראו.

כידוע הגאון מרן ר' יעקב אדלשטיין זצ"ל, רבה של רמת השרון, היה משמש כאזן קשבת לכל שכבות הציבור. רבינו היה מפורסם כנותן עצות מועילות למציאת הזיווג, גם לאנשים שחיכו לו כבר זמן רב והתייאשו.

הרב תמיד היה אומר, שאם יש לאדם בעיה במציאת זיווג או בזרע בר-קיימא עליו לבדוק דבר אחד: האם הוא חלילה פגע או ציער מישהו בעבר, מפני שרק צער אחר של יהודי יכול ליצור חומה איתנה לעצירת השפע והישועה. ואכן אנשים רבים העידו, שלאחר שעשו חשבון נפש ומצאו במי הם פגעו ושמעו לרב וביקשו סליחה מהצד השני, מיד זכו לישועה.

לפנינו מעשה מדהים, המעובד מתוך 'מרכז העניינים' שסיפר משמשו בקודש, הרב יהודה אנגל הי"ו אשר ליווה את הרב שנים רבות:

היה זה לפני מספר שנים. קהל רב המתין להיכנס לצדיק. הייתה שם בחורה מבוגרת כבת שלושים שעדיין לא מצאה את זיווגה. היא חיכתה בסבלנות שיגיע תורה.

כשהיא נכנסה לחדרו של הרב, סיפרה בלב נשבר, שהיא מחכה כבר שנים רבות למצוא את בן-זוגה. אך עדיין לא זכתה לכך, ולכן היא מבקשת, שהרב יברך אותה, שתזכה למצוא את זיווגה האמיתי בקרוב.

הרב שמע את דבריה ופנה אליה בנעימות: "האם ייתכן, שבמהלך תקופת השידוכים נפגשת עם בחור וסיימת איתו את הקשר בצורה לא נעימה, והוא נפגע ממך?".

כך היה מנהגו הקבוע של הרב לשאול כל בחור ובחורה, שלא מוצאים את זיווגם זמן רב, האם פגעו חלילה במישהו, ובפרט בתקופת השידוכים, אולי סירבו להמשיך להיפגש עם הצד השני, בצורה לא יפה, וייתכן שהצער של אותו בחור או בחורה מקטרג עליהם בשמיים ומונע מהם למצוא את זיווגם.

לכן תמיד הורה הרב, שאם בחור או בחורה לא מעוניינים להמשיך את השידוך מסיבה כזו או אחרת, עליהם לבקש סליחה מהצד השני או לשלוח שליח לבקש סליחה בשמם, מכיוון שיתכן שהצד השני נפגע ממך, ורק לאחר מכן הם יכולים להמשיך הלאה לחפש את בן זוגם.

הבחורה המבוגרת שמעה את שאלת הרב ואמרה: "כבוד הרב, כיצד אני יכולה לזכור?! אני נמצאת כבר עשר שנים בשידוכים ונפגשתי עם עשרות בחורים, וכיצד אזכור, אם פגעתי במישהו וסיימתי את הקשר איתו בצורה לא יפה?".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין- גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל אזור בארץ. ההשגחה החל מזמן הספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישר ועדה רוחנית) 052-6329144

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסטריאטון זצ"ל וליד יחיאל בן יוסף ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל אביבה בת אירון ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן גלוי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה חי יזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן נעמי ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל אסתר בת נעמה ע"ה רחל בת נעמה ע"ה יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמה ע"ה משירגס תקווה בת נעמה ע"ה אורה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל אברהם בן דינה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה גורג'יה בת נעמה ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה